

Bilag XVI.

En Redegørelse angaaende Lærlingeforholdene i Barber- og Frisørfaget.

I en Tid, hvor der i alle Fag er Rørelser oppe, hvis Hensigt er Indførelse af Forbedring af saavel de økonomiske som andre Vilkaar, hvorunder der arbejdes af den voksne Del af Arbejderklassen, kan det ikke forundre, at Ungdommen, som er udgaaet af samme Klasse, mere og mere faar Blikket aabent for de ofte meget uheldige Forhold, hvorunder de er henviste til at lære det Fag, som de senere som voksne skal ernære sig ved. Den unge Arbejder lader sig grundet paa sin i Regelen medfødte Beskedenhed byde ikke lidt; men Beskedenheden kan som bekendt drives for vidt, og den er ogsaa mindre godt anvendt, naar Udbytningen af et Fags unge Arbejdere gaar saa langt, at Arbejdskøberne endog sætter sig ud over de Forskrifter, som Lovgivningsmagten har givet til Beskyttelse netop for den unge Arbejder. Naar slikt sker, saa afløses Beskedenheden af Utilfredshed (som en naturlig Følge af den maaske igennem Aar taalte Krænkelse, og lige saa naturligt er det, at denne søger sit Afløb gennem Arbejdet for Modarbejdelse af de stedfundne Ulovligheder og Overgreb. Ene kan et Fags unge Arbejdere selvfølgelig ikke yde nogen Modstand eller fremskaffe Forandring i de herskende Forhold, og de vilde derfor være henviste til fremdeles at finde sig i disse, om ikke andre traadte hjælpende til. Heldigt for de unge har de voksne Arbejders Organisationer hver for sig mere og mere beskæftiget sig med Spørgsmaalet vedrørende den unge Arbejders Uddannelse og Vilkaarene, hvorunder denne foregaar, og netop herigennem er man kommet til Kundskab om, hvilke elendige og lovstridige Forhold der ofte bydes Lærlingen indenfor Fagene, ligesom ogsaa, at Formen for selve Uddannelsen kun kan betragtes som ren og skær Udbytning i mangfoldige Tilfælde.

I Barber- og Frisørfaget danner Forholdene for Lærlingene ingen Undtagelse fra andre Fags, det skulde maaske kun være i Retning af, at de var slettere. Arbejdstiden er sjældent under 86 Timer ugentlig, men meget ofte endog længere, og det til Trods for, at denne gennem Lærlingelovens Bestemmelser kun er ansat til ca. 62 Timer ugentlig. Altsaa, i 86 Timer eller mere ugentlig er en Barber- og Frisørlærling i de 4 à 5 Aar, hans „Uddannelse“ varer, spærret inde fra tidlig Morgen til sen Aften, og hans Tilværelse former sig derfor som noget af det mest indholdsløse, der tænkes kan, og dertil kommer saa det ganske sundhedsfarlige og nedbrydende for et ungt Menneske, at være fuldstændig udelukket fra frisk Luft og Solens sundhedsgivende Indflydelse. Slike Forhold maa oprøre enhver, der i den opvoksende Ungdom ser Fremtidens kulturbærende Arbejdere, og det maa derfor betragtes som en Pligt at hjælpe disse værgeløse til mere sundhedsmæssige Livsvilkaar. Ud fra denne Betragtning har Barber- og Frisørsvendenes Forbund i Danmark i Forbindelse med Socialdemokratisk Ungdomsforbund i Danmark paataget sig den Opgave at gøre, hvad der staar i menneskelig Magt, for at fremhjelpe Landets Barber- og Frisørlærlinge til at kunne nyde den Frihed og Beskyttelse, som Loven hjemler dem Ret til. At der herfor skal føres en Kamp og gøres et stort og landsomfattende Arbejde, er selvfølgelig, men Sagen, der kæmpes for, er ogsaa en Kamp og et stort Arbejde værd. — Indenfor Ledelsen af saavel Barber- og Frisørsvendenes Forbund som af Socialdemokratisk Ungdomsforbund har man ganske naturlig i lang Tid været bekendt med